

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 128

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

12 aprilie 2016

Cuprins

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2016/C 128/01	Comunicarea Comisiei – Cerințele și procedura pentru includerea instalațiilor situate în țări terțe pe lista europeană a instalațiilor de reciclare a navelor – Notă de orientare tehnică în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1257/2013 privind reciclarea navelor	1
---------------	---	---

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Consiliu

2016/C 128/02	Aviz în atenția persoanelor care fac obiectul măsurilor prevăzute în Decizia 2011/235/PESC a Consiliului, astfel cum a fost modificată de Decizia (PESC) 2016/565 a Consiliului, și în Regulamentul (UE) nr. 359/2011 al Consiliului, astfel cum a fost pus în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/556 al Consiliului privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Iran	22
---------------	---	----

Comisia Europeană

2016/C 128/03	Rata de schimb a monedei euro	23
---------------	-------------------------------------	----

RO

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisia Europeană

2016/C 128/04	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul M.7744 – HeidelbergCement/Italcementi) ⁽¹⁾	24
2016/C 128/05	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul M.7998 – Pacific Mezz/Oaktree/Railpool) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	25
2016/C 128/06	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul M.7859 – OMV/EconGas) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	26
2016/C 128/07	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul M.7801 – Wabtec/Faiveley Transport) ⁽¹⁾	27
2016/C 128/08	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul M.7989 – Griffin/LVS II Lux XX/Redefine/Echo Prime JV) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	28

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

COMUNICAREA COMISIEI

**Cerințele și procedura pentru includerea instalațiilor situate în țări terțe pe lista europeană
a instalațiilor de reciclare a navelor****Notă de orientare tehnică în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1257/2013 privind reciclarea navelor**

(2016/C 128/01)

Scopul prezentei „Note de orientare tehnică privind cerințele și procedura pentru includerea instalațiilor de reciclare situate în țări terțe pe lista europeană a instalațiilor de reciclare a navelor” este de a clarifica anumite aspecte ale Regulamentului (UE) nr. 1257/2013 (denumit în continuare „regulamentul”), care a intrat în vigoare la 30 decembrie 2013. Prezenta notă a fost adoptată de Comisia Europeană în urma discuțiilor cu statele membre și părțile interesate.

În conformitate cu articolul 15 alineatul (4) al treilea paragraf din regulament, Comisia Europeană „poate emite note de orientare tehnică pentru a facilita atestarea” instalațiilor de reciclare a navelor situate într-o țară terță, în vederea unei cereri de includere a acestora pe lista europeană a instalațiilor de reciclare a navelor (denumită în continuare „lista europeană”). Prezentul document clarifică următoarele elemente care sunt menționate sau la care se face referire la articolul 15 alineatul (4):

- obiectul certificării, și anume cerințele de proiectare, de construcție, operaționale, de gestionare, de monitorizare și administrative care trebuie îndeplinite de instalațiile de reciclare;
- statutul și calificările entității de certificare („entitatea verificatoare independentă”);
- procedura pentru inspecția instalațiilor și verificările ulterioare;
- modalitățile de depunere a cererii către Comisia Europeană pentru includerea pe lista europeană.

Prezentul document oferă clarificări în conformitate cu dispozițiile relevante ale Convenției de la Hong Kong și ținând cont de orientările relevante ale OMI, OIM și ale Convenției de la Basel. Cu toate acestea, deși majoritatea cerințelor din regulament decurg din Convenția de la Hong Kong, unele dintre cerințe sunt noi și necesită clarificări care nu se regăsesc neapărat în orientările OMI și alte orientări existente.

Prezenta notă de orientare tehnică poate fi actualizată în funcție de necesități, ținând seama de experiența dobândită în punerea în aplicare a regulamentului. Comisia își rezervă dreptul de a publica note de orientare tehnice suplimentare pe această temă, de exemplu, cu privire la inspecția la jumătatea termenului de valabilitate a certificatului de confirmare a conformității, prevăzută la articolul 15 alineatul (4) primul paragraf din regulament.

Prezentul document reflectă opiniile Comisiei Europene și, ca atare, nu este obligatoriu din punct de vedere juridic. Interpretarea obligatorie a legislației UE este de competența exclusivă a Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE). Opiniile exprimate în prezentul document de orientare nu aduc atingere poziției pe care Comisia ar putea să o adopte în fața CJUE.

Abrevieri

CHK Convenția de la Hong Kong

OMI Organizația Maritimă Internațională

OIM Organizația Internațională a Muncii

OT CB Orientările tehnice ale Convenției de la Basel

PIRN plan referitor la instalația de reciclare a navelor

EIP echipament individual de protecție

CUPRINS

1.	Întrebări generale privind lista europeană a instalațiilor de reciclare a navelor	3
1.1.	Ce este lista europeană a instalațiilor de reciclare a navelor?	3
1.2.	Cine poate solicita includerea pe lista europeană?	3
1.3.	Cum se poate solicita includerea pe lista europeană?	3
1.4.	Ce ar trebui inclus într-un dosar de cerere?	4
1.5.	Când pot fi depuse cererile?	4
1.6.	Cum va evalua Comisia Europeană cererile?	4
1.7.	Cum va fi întocmită lista europeană?	4
1.8.	Poate fi eliminată o instalație de reciclare a navelor de pe lista europeană?	4
2.	Cerințe pentru includerea pe lista europeană	5
2.1.	Cerințe generale	5
2.1.1.	Ce autorizații și permise sunt necesare pentru ca instalația să fie eligibilă pentru includerea pe lista europeană?	5
2.1.2.	Ce ar trebui să cuprindă un plan referitor la instalația de reciclare a navelor?	5
2.1.3.	Ce constituie un „plan de pregătire și intervenție pentru situații de urgență” care respectă cerințele?	6
2.1.4.	Ce constituie un sistem de management și monitorizare adecvat?	6
2.2.	Cerințe de mediu	7
2.2.1.	Ce se înțelege prin „prevenirea efectelor adverse asupra mediului” și „controlul oricăror scurgeri, în special în zonele intermareice”?	8
2.2.2.	Ce se înțelege prin „soluri impermeabile” și „sisteme eficiente de drenaj”?	8
2.2.3.	Ce se înțelege prin „izolarea materialelor periculoase”?	9
2.2.4.	Ce se înțelege prin „structuri construite”?	10
2.2.5.	Ce constituie gestionarea deșeurilor conform cerințelor, în contextul regulamentului?	12
2.3.	Cerințe de sănătate și siguranță	14
2.3.1.	Ce se înțelege prin „prevenirea efectelor adverse asupra sănătății umane”?	14
2.3.2.	Ce constituie un echipament individual de protecție adecvat?	15
2.3.3.	Care sunt obligațiile în ceea ce privește formarea profesională?	15
2.3.4.	Ce constituie o evidență a incidentelor, accidentelor, bolilor profesionale și efectelor cronice care respectă cerințele?	16
3.	Atestarea și inspecțiile	16
3.1.	Care sunt principalele caracteristici ale regimului de inspecții în temeiul noului regulament?	16
3.2.	Care este rolul entităților verificatoare independente?	18
3.3.	Cine poate fi o entitate verificatoare independentă?	18
3.4.	Va publica Comisia Europeană o listă cu entitățile verificatoare independente?	18
3.5.	Ce acreditări și calificări ar trebui să dețină entitățile verificatoare independente?	18
3.6.	Poate decide Comisia Europeană o inspecție suplimentară a unei instalații?	19

1. Întrebări generale privind lista europeană a instalațiilor de reciclare a navelor

1.1. Ce este lista europeană a instalațiilor de reciclare a navelor?

Articolul 2 alineatul (1): „Prezentul regulament [...] se aplică navelor care arborează pavilionul unui stat membru.”

Articolul 6 alineatul (2) litera (a): „Armatorii se asigură că navele destinate reciclării sunt reciclate doar în cadrul instalațiilor de reciclare a navelor care sunt incluse pe lista europeană.”

Articolul 16 alineatul (1) litera (b): „Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește o listă europeană a instalațiilor de reciclare a navelor care [...] sunt situate într-o țară terță și a căror includere pe listă este decisă în baza unei evaluări a informațiilor și a dovezilor justificative furnizate sau colectate în conformitate cu articolul 15.”

În conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (b) din regulament, Comisia Europeană va stabili o listă (denumită în continuare „lista europeană”) a instalațiilor de reciclare a navelor care îndeplinesc cerințele prevăzute de regulament. Lista europeană va include instalații situate atât în Uniunea Europeană, cât și în afara acesteia.

În conformitate cu regulamentul [articolul 2 alineatul (1) privind domeniul de aplicare și articolul 6 alineatul (2) litera (a) privind cerințele generale pentru armatori], armatorii care arborează pavilionul unui stat membru al Uniunii Europene își trimit navele spre dezmembrare doar în instalațiile de reciclare a navelor incluse pe lista europeană.

1.2. Cine poate solicita includerea pe lista europeană?

Articolul 15 alineatul (1): „O societate de reciclare a navelor care deține o instalație de reciclare a navelor situată într-o țară terță și care intenționează să recicleze nave care arborează pavilionul unui stat membru adresează o cerere Comisiei pentru includerea instalației respective de reciclare a navelor pe lista europeană.”

Procedura de înscriere pe listă a instalațiilor depinde de așezarea geografică a instalației. Instalațiile situate în interiorul UE vor fi înscrise de către autoritățile naționale competente ale acestora, care ulterior vor comunica listele lor naționale către Comisia Europeană pentru includerea directă pe lista europeană. Instalațiile situate în afara UE vor trebui să depună o cerere la Comisia Europeană.

În timp ce modalitățile practice de înscriere pe listele naționale sunt stabilite de fiecare stat membru în parte, regulamentul prevede că instalațiile situate în interiorul și în exteriorul UE trebuie să respecte aceleași cerințe de performanță, prevăzute la articolul 13 din regulament.

1.3. Cum se poate solicita includerea pe lista europeană?

Articolul 15 alineatul (1): „O societate de reciclare a navelor care deține o instalație de reciclare a navelor situată într-o țară terță și care intenționează să recicleze nave care arborează pavilionul unui stat membru adresează o cerere Comisiei pentru includerea instalației respective de reciclare a navelor pe lista europeană.”

În temeiul regulamentului, o societate de reciclare a navelor care deține o instalație de reciclare a navelor (IRN) situată în afara UE și care intenționează să recicleze nave care arborează pavilionul statelor membre ale UE adresează o cerere Comisiei Europene pentru includerea instalației respective pe lista europeană.

Cererea trebuie trimisă în format electronic la adresa de e-mail env-ship-recycling@ec.europa.eu, iar două exemplare sub formă tipărită trebuie trimise prin poștă ⁽¹⁾ la următoarea adresă:

European Commission
Waste Management and Recycling unit
Directorate-General for the Environment
Avenue de Beaulieu 9, BU5/107
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Comisia Europeană va trimite societății de reciclare a navelor o confirmare scrisă de primire, împreună cu o estimare a datei când se va lua o decizie în legătură cu cererea respectivă. Comisia Europeană va transmite ulterior o notificare scrisă cu privire la decizia de a include sau nu pe lista europeană a instalației de reciclare a navelor care a formulat cererea.

⁽¹⁾ Documentele voluminoase, cum ar fi planul referitor la instalația de reciclare a navelor, pot fi trimise doar prin e-mail.

1.4. **Ce ar trebui inclus într-un dosar de cerere?**

Articolul 15 alineatul (2): „Cererea menționată la [articolul 15 alineatul (1)] este însoțită de dovezi care demonstrează respectarea de către instalația de reciclare a navelor în cauză a cerințelor prevăzute la articolul 13 pentru a efectua operațiuni de reciclare a navelor și pentru a fi inclusă pe lista europeană în conformitate cu articolul 16.”

Articolul 15 din regulament prevede că societatea de reciclare a navelor depune un dosar de cerere pentru a furniza dovezi care să demonstreze că instalația respectă cerințele regulamentului. Dosarul ar trebui să cuprindă:

1. un formular completat privind „Informațiile și documentele aferente cererii de includere pe lista europeană a instalațiilor de reciclare a navelor”, împreună cu documentele justificative, astfel cum sunt prevăzute în Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2398 a Comisiei ⁽²⁾ cu privire la informațiile și documentele aferente unei cereri de includere a unei instalații de reciclare situate într-o țară terță pe lista europeană a instalațiilor de reciclare a navelor;
2. o copie a certificării instalației de reciclare a navelor de către o entitate verificatoare independentă (model disponibil în anexa 1 la prezentul document);
3. o copie a planului referitor la instalația de reciclare a navelor.

Toate documentele trebuie redactate în limba engleză sau însoțite de o traducere în limba engleză, franceză sau germană.

1.5. **Când pot fi depuse cererile?**

Cererile pot fi depuse în orice moment. După publicarea listei europene, aceasta va fi actualizată în mod regulat pentru a include instalațiile care au depus o cerere care a fost aprobată și pentru a elimina instalațiile care nu mai respectă cerințele regulamentului (a se vedea întrebarea și răspunsul de la punctul 1.8 mai jos).

Pentru ca o instalație să fie înscrisă înainte de sfârșitul anului 2016, dosarul de cerere ar trebui să fie depus înainte de vineri, 1 iulie 2016.

1.6. **Cum va evalua Comisia Europeană cererile?**

Comisia Europeană (Direcția Generală Mediu) va evalua cererile primite din partea instalațiilor de reciclare a navelor situate în afara UE în raport cu cerințele prevăzute în regulament. Vor fi revizuite doar dosarele de cerere complete. În cazul în care un dosar de cerere este incomplet, elementul/elementele lipsă vor fi solicitate societății.

1.7. **Cum va fi întocmită lista europeană?**

Lista europeană trebuie să fie întocmită și actualizată prin adoptarea unor acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Propunerile pentru includerea pe lista europeană vor fi examinate de Comitetul responsabil cu Regulamentul privind reciclarea navelor, format din reprezentanți ai statelor membre, care vor emite un aviz în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.

Conform articolului 16 alineatul (2) din regulament, Comisia Europeană are obligația să publice lista europeană până cel târziu la 31 decembrie 2016. Aceasta va fi împărțită în două subliste care conțin instalațiile de reciclare a navelor situate în interiorul UE și, respectiv, în afara UE.

Lista europeană va fi publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și pe site-ul internet al Comisiei Europene. Lista europeană va fi actualizată periodic pentru a include sau a elimina, după caz, instalații de reciclare a navelor.

1.8. **Poate fi eliminată o instalație de reciclare a navelor de pe lista europeană?**

Articolul 16 alineatul (4) litera (b): „Comisia adoptă acte de punere în aplicare în vederea actualizării periodice a listei europene, cu scopul de a [...] scoate o instalație de reciclare a navelor de pe lista europeană dacă (i) instalația de reciclare a navelor nu mai respectă cerințele prevăzute la articolul 13; sau (ii) nu au fost furnizate dovezi actualizate cu cel puțin trei luni înainte de expirarea perioadei de cinci ani, astfel cum se prevede la alineatul (3) din prezentul articol.”

⁽²⁾ JO L 332, 18.12.2015, p. 145.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Da. În cazul în care Comisia Europeană stabilește că o instalație de reciclare nu mai respectă cerințele regulamentului, va fi lansată o procedură de excludere a instalației de pe lista europeană. Societății de reciclare a navelor care este vizată de procedură i se va acorda posibilitatea de a-și susține cauza și de a oferi răspunsuri la întrebările formulate de Comisia Europeană.

Eliminarea unei instalații situate într-o țară terță de pe lista europeană va necesita, de asemenea, adoptarea unui *act de punere în aplicare*, prin procedura descrisă la întrebarea și răspunsul de la punctul 1.7.

Deși decizia de a elimina o instalație de pe lista europeană este definitivă, nimic nu împiedică o societate să depună din nou o cerere de includere pe listă pentru instalația acesteia.

2. Cerințe pentru includerea pe lista europeană

Această secțiune abordează diferitele cerințe prevăzute în regulament pentru instalațiile de reciclare a navelor care doresc să recicleze nave UE. Din motive de claritate, diferitele cerințe au fost grupate în trei categorii (generale, de mediu, de sănătate și siguranță). Anumite cerințe se pot încadra în mai multe categorii, întrucât acestea ar putea servi mai multor scopuri. Acolo unde este cazul, cerințele sunt descrise în funcție de obiectul principal al acestora.

2.1. Cerințe generale

2.1.1. Ce autorizații și permise sunt necesare pentru ca instalația să fie eligibilă pentru includerea pe lista europeană?

Articolul 13 alineatul (1) litera (a): Instalația de reciclare a navelor „este autorizată de către autoritățile sale competente să își desfășoare operațiunile de reciclare a navelor”.

Prima cerință pentru ca o instalație să fie inclusă pe lista europeană este ca aceasta să fi fost autorizată să recicleze nave de către autoritățile competente din propria țară. Comisia Europeană nu va include instalații care nu au fost autorizate să își desfășoare activitatea de către propriile autorități naționale. În cazul în care o instalație inclusă pe listă își pierde autorizația națională de a recicla nave, aceasta va fi eliminată de pe lista europeană. Comisia Europeană poate contacta direct autoritățile în cauză pentru a verifica dacă documentul (documentele) de autorizare prevăzute în dosarul de cerere este (sunt) autentic(e).

În sensul regulamentului, modalitățile de autorizare care intră sub incidența articolului 13 alineatul (1) litera (a) depind de legea țării în care este situată instalația.

Dacă respectiva (respectivele) autoritate (autorități) competentă (competente) nu eliberează un permis, o licență sau o autorizație specifică de a efectua operațiuni de reciclare a navelor, solicitantul va menționa în mod clar acest lucru în cererea sa și va prezenta alte permise, licențe sau autorizații relevante care au legătură cu activitățile societății.

2.1.2. Ce ar trebui să cuprindă un plan referitor la instalația de reciclare a navelor?

Articolul 13 alineatul (1) litera (e): Instalația de reciclare a navelor trebuie „să elaboreze un plan referitor la instalația de reciclare a navelor”.

Planul referitor la instalația de reciclare a navelor (PIRN) este un document important introdus de Convenția de la Hong Kong și reflectat în regulament. Analiza conținutului planului referitor la instalația de reciclare a navelor va permite Comisiei să verifice conformitatea cu cerințele de fond ale regulamentului. Atunci când se prezintă dovezi ale conformității cu cerințele regulamentului, se recomandă să se facă trimitere la părțile relevante din planul referitor la instalația de reciclare a navelor.

Astfel cum se indică în orientările OMI privind reciclarea sigură și ecologică a navelor ⁽⁴⁾, „PIRN va fi adoptat de consiliul sau organul de conducere corespunzător al societății de reciclare a navelor [...] Este [...] esențial ca PIRN să descrie integral operațiunile și procedurile aplicate în cadrul instalației de reciclare a navelor pentru a asigura conformitatea cu convenția”. În plus, PIRN ar trebui să descrie integral operațiunile și procedurile aplicate în cadrul instalației de reciclare a navelor pentru a asigura conformitatea cu regulamentul, în cazul în care se adaugă cerințelor CHK (a se vedea, în special, întrebările din secțiunea 2.2 de mai jos privind cerințele specifice).

Formatul recomandat pentru planul referitor la instalația de reciclare a navelor este inclus în apendicele 1 la Orientările OMI privind reciclarea sigură și ecologică a navelor ⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ OMI, Rezoluția MEPC.210(63) adoptată la 2 martie 2012, „2012 Guidelines for safe and environmentally sound ship recycling” (Orientările din 2012 privind reciclarea sigură și ecologică a navelor), p. 7.

⁽⁵⁾ OMI MEPC.210(63), apendicele 1, p. 37.

2.1.3. Ce constituie un „plan de pregătire și intervenție pentru situații de urgență” care respectă cerințele?

Articolul 13 alineatul (1) litera (h): Instalația de reciclare a navelor „stabilește și menține un plan de pregătire și intervenție pentru situații de urgență”.

Orientările oferite în secțiunea 3.3.5 din Orientările OMI privind reciclarea sigură și ecologică a navelor, precum și în secțiunile 4.6 și 16 din Orientările OIM ⁽⁶⁾ și în secțiunile 4.5 și 6.2 din Orientările tehnice ale Convenției de la Basel privind gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor din dezmembrarea integrală și parțială a navelor (denumite în continuare „OT CB”) ⁽⁷⁾ descriu modul în care se poate dezvolta un plan de pregătire și intervenție pentru situații de urgență (PPISU).

În plus, un bun plan de pregătire și intervenție pentru situații de urgență reflectă structura actuală a instalației de reciclare și este comunicat tuturor lucrătorilor instalației, inclusiv personalului contractantului și lucrătorilor angajați pentru o scurtă perioadă de timp.

2.1.4. Ce constituie un sistem de management și monitorizare adecvat?

Articolul 13 alineatul (1) litera (d): Instalația de reciclare a navelor „înstituie sisteme de management și monitorizare, proceduri și tehnici menite să prevină, să diminueze, să reducă la minimum și să elimine în măsura în care este posibil riscurile de sănătate pentru lucrătorii în cauză și pentru populația din apropierea instalației de reciclare a navelor; precum și efectele negative asupra mediului cauzate de reciclarea navelor”.

Sistemele de management și monitorizare cuprind deșeurile și materialele periculoase, daunele aduse mediului de activitățile de reciclare a navelor în general, precum și preocupările privind siguranța și sănătatea. Aceste sisteme permit punerea în aplicare a procedurilor și tehnicilor care au ca scop prevenirea, diminuarea, reducerea la minimum și eliminarea în măsura în care este posibil a riscurilor pentru sănătate și a efectelor adverse asupra mediului.

Sistemele de management și monitorizare au rolul de a controla punerea în aplicare a proceselor și condițiilor descrise în planul referitor la instalația de reciclare a navelor. Acestea sunt aplicate de-a lungul întregului proces: de la acceptarea unei nave în vederea reciclării acesteia până la gestionarea deșeurilor ⁽⁸⁾ (în cazul în care aceasta este desfășurată la instalația de reciclare a navelor). Aceasta include – dar nu este limitată la – evaluarea pericolelor prezente la bordul navei (inclusiv pe baza inventarului materialelor periculoase și a certificatului care atestă că nava este pregătită pentru reciclare); identificarea și respectarea oricărei cerințe legale privind navele care urmează să fie reciclate; desfășurarea procesului de reciclare a navei într-un mod sigur și ecologic (inclusiv depozitarea și gestionarea materialelor și deșeurilor prezente la bordul navei și generate în urma procesului de reciclare a navei), precum și furnizarea de formare profesională necesară și desfășurarea de controale privind documentația pentru întregul proces.

(a) Sisteme de gestionare și monitorizare a mediului

În contextul regulamentului, orientările OT CB privind elaborarea și punerea în aplicare a sistemelor de gestionare a mediului ⁽⁹⁾ sunt o referință internațională adecvată prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (d) în ceea ce privește efectele adverse asupra mediului.

Conform orientărilor OMI ⁽¹⁰⁾ privind monitorizarea mediului, un program de monitorizare a mediului cuprinde „posibilele impacturi negative în timpul reciclării navelor [care pot] fi împărțite în patru categorii principale: eliberarea de materiale periculoase în sol sau sedimente, eliberarea de materiale periculoase în apă, eliberarea de materiale periculoase în aer și zgomote/vibrații”. Expunerea la temperaturi ridicate este un alt posibil impact negativ care trebuie luat în considerare.

Orientările OMI privind reciclarea sigură și ecologică a navelor precizează, de asemenea, că „programul de monitorizare [...] ar trebui să fie specific instalației, ținând cont de caracteristicile instalației, cum ar fi utilizarea unui doc uscat, debarcader/chei și/sau reciclarea parțiale aferente interfeței mare-uscat și ar trebui să identifice modificările chimice, biologice și fizice ale mediului din zona înconjurătoare a instalației de reciclare a navelor”. „Programul de monitorizare [...] ar trebui să utilizeze standardele bine stabilite pentru prelevarea și analiza parametrilor de mediu relevanți”.

⁽⁶⁾ OIM, „Safety and health in shipbreaking, guidelines for Asian countries and Turkey” (Siguranță și sănătate în dezmembrarea navelor: orientări pentru țările asiatice și Turcia), 2004 (denumită în continuare „OIM OSS”), secțiunea 4.6, p. 32 și secțiunea 16, p. 128.

⁽⁷⁾ Convenția de la Basel, „Technical Guidelines for the Environmentally Sound Management of the Full and Partial Dismantling of Ships” (Orientări tehnice pentru gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor din dezmembrarea integrală și parțială a navelor) (denumită în continuare „OT CB”), secțiunea 4.5, p. 63 și secțiunea 6.2, p. 84.

⁽⁸⁾ A se vedea întrebarea și răspunsul de la punctul 2.2.5 pentru mai multe detalii privind cerințele de gestionare a deșeurilor în temeiul regulamentului.

⁽⁹⁾ OT CB, secțiunea 6.2, p. 85.

⁽¹⁰⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.4.1, p. 24.

(b) Sistemele de gestionare și monitorizare a siguranței și sănătății

Sistemele de gestionare și monitorizare cuprinzătoare care au ca scop prevenirea, diminuarea, reducerea la minimum și eliminarea în măsura în care este posibil a riscurilor pentru sănătatea lucrătorilor în cauză și a populației din apropierea instalației de reciclare cauzate de reciclarea navelor cuprind două aspecte esențiale în sensul orientărilor OIM:

(a) instalația de reciclare a navelor a instituit *sisteme de gestionare a sănătății și siguranței la locul de muncă* ⁽¹¹⁾;

(b) lucrătorii au drepturile menționate în orientările OIM ⁽¹²⁾ care le permit acestora să preia conducerea și, în cele din urmă, să contribuie la îmbunătățirea sistemelor de gestionare a sănătății și siguranței.

Orientările OIM ⁽¹³⁾ prevăd că angajatorii „iau măsurile necesare pentru identificarea și evaluarea periodică a pericolelor și a riscurilor pentru siguranță și sănătate din factorii de mediu periculoși la fiecare loc de muncă permanent sau temporar, generate de utilizarea diferitelor operațiuni, instrumente, mașini, echipamente și substanțe” și „să pună în aplicare măsuri de prevenție și protecție corespunzătoare necesare pentru a împiedica aceste pericole și riscuri, sau să le reducă la cel mai scăzut nivel posibil din punct de vedere practic și rezonabil, în conformitate cu legile și reglementările naționale”.

Orientările OMI privind reciclarea sigură și ecologică a navelor cuprind detalii suplimentare cu privire la rolul societății de reciclare a navelor, care este de a efectua „evaluările pericolelor prezente la locul de muncă pentru a crește nivelul de siguranță al lucrătorului”. „Responsabilitatea pentru evaluările pericolelor prezente la locul de muncă ar trebui să fie atribuită unei persoane competente pentru pericolele specifice fiecărui loc de muncă. Se recomandă ca evaluările să fie efectuate de o echipă formată din personal, inclusiv persoana competentă, un reprezentant al administrației și al lucrătorilor cu un nivel adecvat de competențe” ⁽¹⁴⁾.

În conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din regulament, „o persoană competentă poate fi un lucrător calificat sau un membru al personalului de conducere capabil să recunoască și să evalueze riscurile profesionale, pericolele și expunerea lucrătorilor la materiale potențial periculoase sau la condiții de insecuritate în cadrul unei instalații de reciclare a navelor și care este capabil să indice protecția necesară și măsurile de precauție necesar a fi luate pentru a elimina sau reduce aceste pericole, riscuri sau expuneri.”

Al doilea aspect al sistemelor de gestionare a sănătății și siguranței se referă la necesitatea ca societatea de reciclare a navelor să asigure informarea, participarea și feedback din partea lucrătorilor pentru a îmbunătăți siguranța. Lista drepturilor relevante ale lucrătorilor se regăsește în orientările OIM ⁽¹⁵⁾. Acestea cuprind de la dreptul de a aduce la cunoștința autorităților competente riscurile în materie de siguranță la dreptul de a beneficia de un tratament medical adecvat sau dreptul de a-și alege reprezentanții în conformitate cu legile, reglementările și practicile naționale. În orice caz, societatea de reciclare a navelor ia măsurile necesare pentru a asigura informarea, participarea și feedback din partea lucrătorilor cu privire la aspectele de sănătate și siguranță.

Monitorizarea parametrilor de sănătate și siguranță poate fi considerată ca fiind îndeplinită în cazul în care societatea de reciclare a navelor a pus în aplicare orientările OIM relevante ⁽¹⁶⁾. Orientările OMI pentru reciclarea sigură și ecologică a navelor menționează în continuare că instalația are „proceduri care urmează să fie utilizate pentru monitorizarea expunerii și supravegherea medicală” ⁽¹⁷⁾.

2.2. Cerințe de mediu

Această secțiune se bazează, în esență, pe secțiunea 3 din Orientările din 2012 ale OMI privind reciclarea sigură și ecologică a navelor. De asemenea, sunt preluate orientări din următoarele materiale:

— partea II din Orientările OIM privind siguranța și protecția sănătății în dezmembrarea navelor ⁽¹⁸⁾;

⁽¹¹⁾ OIM OSS, p. 28.

⁽¹²⁾ OIM OSS, p. 21.

⁽¹³⁾ OIM OSS, secțiunea 3.4.2, p. 19 și anexa III, p. 155.

⁽¹⁴⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.3.3.

⁽¹⁵⁾ OIM OSS, secțiunea 3.6, p. 21-23.

⁽¹⁶⁾ OIM OSS, anexa I (Supravegherea sănătății lucrătorilor), secțiunile 2 și 3, p. 147-150 și anexa II (Supravegherea mediului de lucru), p. 152-154.

⁽¹⁷⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.3.4.11, p. 21.

⁽¹⁸⁾ OIM OSS, partea II, p. 47-140 (cu excepția secțiunilor 14 și 16, la care se face referire în capitolul următor din prezentele orientări).

- secțiunea 5 din *Orientările tehnice ale Convenției de la Basel privind gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor din dezmembrarea integrală și parțială a navelor* ⁽¹⁹⁾;
- *Orientările Secretariatului Convenției de la Basel pentru autoritățile competente privind instalațiile de reciclare a navelor* (denumită în continuare „*Orientările din 2013 ale SCB*”) ⁽²⁰⁾;

În particular, această secțiune recunoaște că „aplicarea principiilor de gestionare rațională din punct de vedere ecologic, precum și conformarea cu regulamentele privind reciclarea unei nave, se bazează, cel puțin parțial, pe dezvoltarea unei infrastructuri adecvate” ⁽²¹⁾. Din punct de vedere operațional, rezultă din răspunsurile furnizate la întrebările și răspunsurile de la punctele 2.2.1-2.2.3 că transferul elementelor de pe navă pe solul impermeabil al instalației trebuie să fie realizat fără ca elementele să intre în contact cu marea, zona intermareică sau orice altă suprafață permeabilă, cum ar fi nisipul sau pietrișul ⁽²²⁾.

2.2.1. Ce se înțelege prin „prevenirea efectelor adverse asupra mediului” și „controlul oricăror scurgeri, în special în zonele intermareice”?

Articolul 13 alineatul (1) litera (f): Instalația de reciclare a navelor trebuie să „prevină efectele adverse asupra sănătății umane și asupra mediului, inclusiv să demonstreze controlul oricăror scurgeri, în special în zonele intermareice”.

Orientări esențiale privind prevenirea efectelor adverse asupra mediului se regăsesc în orientările OMI privind prevenirea efectelor adverse asupra mediului ⁽²³⁾. Indicatorii cu privire la ceea ce constituie operațiuni adecvate pentru a preveni efectele adverse sunt furnizați, de asemenea, în OT CB ⁽²⁴⁾.

Prin cerința ca instalația de reciclare a navelor să „prevină efectele adverse asupra sănătății umane și a mediului”, regulamentul plasează accentul pe prevenire. Dacă instalația este „concepută, construită și utilizată într-un mod sigur și ecologic” ⁽²⁵⁾, înseamnă că sunt instituite atât măsurile, cât și infrastructura de prevenire a scurgerilor în mediul înconjurător.

Instalația trebuie, de asemenea, să „demonstreze controlul oricăror scurgeri”, și anume, să dovedească faptul că are capacitatea să prevină și – atunci când prevenirea a eșuat în pofida proiectării, a construirii și a funcționării conform cerințelor – să reacționeze și să reducă orice tip de scurgere (deversări, emisii atmosferice etc.).

Exemple de sisteme de control includ – dar nu sunt limitate la – următoarele: evaluarea prealabilă a poluanților care rămân la bordul navelor, echipe de reacție rapidă, baraje flotante de absorbție a deșeurilor uleioase, baraje flotante de reținere a deșeurilor uleioase ⁽²⁶⁾, canale de scurgere și soluri impermeabile (mai multe informații cu privire la cele din urmă sunt oferite în întrebarea și răspunsul de la următorul punct).

Prin zonă intermareică se înțelege zona situată între limita inferioară și cea superioară a amplitudinii mareelor. Deși fiecare zonă a instalației merită atenție, zonele intermareice sunt menționate în special în regulament deoarece acestea prezintă provocări specifice în ceea ce privește controlul scurgerilor, din cauza condițiilor mereu schimbătoare ca rezultat al mareelor.

2.2.2. Ce se înțelege prin „soluri impermeabile” și „sisteme eficiente de drenaj”?

Articolul 13 alineatul (1) litera (g) punctul (i): Instalația de reciclare a navelor „asigură gestionarea și stocarea sigură din punct de vedere ecologic a materialelor periculoase și a deșeurilor, inclusiv [...] cu privire la manipularea materialelor periculoase și a deșeurilor generate prin procesul de reciclare a navei numai pe soluri impermeabile, dotate cu sisteme eficiente de drenaj”.

⁽¹⁹⁾ OT CB, secțiunea 5, p. 66-83.

⁽²⁰⁾ Secretariatul Convenției de la Basel, „Guidance for competent authorities of ship recycling facilities” (Orientări pentru autoritățile competente privind instalațiile de reciclare a navelor), 4.8.2013.

⁽²¹⁾ Orientările din 2013 ale SCB, p. 13.

⁽²²⁾ Întrucât blocurile nu constituie doar „deșeuri generate în timpul procesului de reciclare a navelor”, ci prezintă de asemenea, în mod obișnuit, un risc ridicat de a fi acoperite cu reziduuri uleioase și/sau vopsea și particule de strat protector generate în timpul tăierii, acestea nu pot fi aruncate și/sau dezmembrate în zona intermareică sau pe orice altă suprafață permeabilă, cum ar fi nisip sau pietriș, întrucât această procedură ar implica o încălcare în ceea ce privește controlul scurgerilor [articolul 13 alineatul (1) litera (f)], izolarea [articolul 13 alineatul (1) litera (g) punctul (i)] și manipularea pe soluri impermeabile [articolul 13 alineatul (1) litera (g) punctul (ii)].

⁽²³⁾ OMI MEPC.2010(63), secțiunea 3.4.4, p. 33.

⁽²⁴⁾ OT CB, p. 81.

⁽²⁵⁾ Articolul 13 alineatul (1) litera (b) din regulament.

⁽²⁶⁾ Tipul de baraje plutitoare de reținere a deșeurilor uleioase va varia în funcție de locație și de condițiile instalației de reciclare a navelor. Două niveluri de reținere s-ar putea dovedi necesare, în special în instalațiile unde navele sunt aduse prin mijloace proprii, ceea ce ar putea cauza deversarea apei contaminate în mare: un prim nivel de baraje plutitoare pentru absorbția deșeurilor uleioase amplasate în jurul navei care este dezmembrată, și al doilea nivel, pentru o durată mai mare de timp, de baraje plutitoare costiere sau oceanice, neabsorbante.

Regulamentul prevede că „materialele periculoase”, precum și „deșeurile generate prin procesul de reciclare a navei” sunt manipulate „numai pe soluri impermeabile dotate cu sisteme eficiente de drenaj”.

Termenul „manipulare” reprezintă o noțiune foarte largă, care depășește sfera operațiunilor de gestionare a deșeurilor. Aceasta începe cu tăierea/separarea elementelor de pe navă și include sortarea și transportul materialelor periculoase și al deșeurilor generate prin procesul de reciclare a navei.

Toate elementele separate de navă, inclusiv blocurile mari, constituie fie „materiale periculoase”, fie „deșeuri generate prin procesul de reciclare a navei”.

„Solurile” reprezintă suprafețe de sprijin, continue și plane. „Solurile impermeabile” sunt soluri care nu permit trecerea fluidelor. Acest lucru reflectă nu numai necesitatea de a reține fluidele periculoase, ci și de a preveni posibilitatea ca materialele periculoase să ajungă în mediu. Oțelul navei în sine poate fi considerat un sol impermeabil în contextul regulamentului în cazul în care sunt îndeplinite anumite condiții (a se vedea mai jos) sau în cazul docurilor plutitoare.

În contextul regulamentului, prin „sisteme eficiente de drenaj” se înțelege un drenaj conectat la o stație de tratare a apei (fie la fața locului, fie partajate/municipale) sau, astfel cum sunt definite în orientările din 2013 ale SCB, „infrastructuri simple (de exemplu, dale de beton), care acționează ca o barieră față de evacuarea materiilor poluante. Ar exista un drenaj pentru contaminanți și capacitatea canalelor de scurgere de a fi curățate periodic, de exemplu prin instalarea grilelor detașabile peste canalele de scurgere”⁽²⁷⁾. Volumul sistemelor de drenaj trebuie definit în baza datelor meteorologice (de exemplu, precipitații), posibile volume de deversări, tipuri de deversări, dimensiunea solului impermeabil și pătrunderea apelor din exterior.

Întrucât manipularea materialelor periculoase și a deșeurilor generate prin procesul de reciclare a navei ar trebui să fie efectuată „numai” pe soluri impermeabile, ori de câte ori un element este separat de navă, acesta nu ar trebui să intre în contact cu soluri permeabile precum nisipul. Cu toate acestea, un astfel de element poate fi ridicat (de exemplu, cu o macara) pe un sol impermeabil.

Interiorul navei în sine poate fi considerat un sol impermeabil în contextul regulamentului, în cazul în care:

- (a) coca este sigilată, integritatea părții inferioare a cocii a fost analizată și nu a fost compromisă;
- (b) substanțele nocive care cad de pe navă în timpul operațiunilor de tăiere sunt controlate în conformitate cu întrebarea și răspunsul de la punctul 2.2.1, de exemplu sunt colectate și gestionate într-un mod rațional din punct de vedere ecologic;
- (c) barajele flotante de reținere a deșeurilor uleioase sunt amplasate de la coca navei la țărm/chei anterior oricărei activități care reprezintă o amenințare pentru mediu și sunt disponibile separatoare pentru deșeurile uleioase;
- (d) blocurile sunt transportate în condiții de siguranță către zonele de tăiere cu sol impermeabil;
- (e) eliberarea bucăților de vopsea și a straturilor toxice în mare/pe suprafața permeabilă este controlată în conformitate cu întrebarea și răspunsul de la punctul 2.2.1;
- (f) cât mai curând posibil, transferul părții inferioare rămase a navei pe soluri impermeabile este efectuat într-un mod sigur și ecologic, de exemplu prin utilizarea macaralelor, a săniilor de lansare sau a traverselor cuplate cu vinciuri, pentru a permite ca tăierea părții inferioare să aibă loc deasupra unui sol impermeabil cu un sistem de scurgere eficient, inclusiv deasupra unei structuri plutitoare, cum ar fi un doc uscat plutitor, o barjă având partea superioară plată sau o structură echivalentă cu un sistem de scurgere eficient.

2.2.3. Ce se înțelege prin „izolarea materialelor periculoase”?

Articolul 13 alineatul (1) litera (g) punctul (i): Instalația de reciclare a navelor „asigură gestionarea și stocarea sigură și rațională din punct de vedere ecologic a materialelor periculoase și a deșeurilor; inclusiv izolarea tuturor materialelor periculoase prezente la bord pe durata întregului proces de reciclare a navei, pentru a preveni eventualele eliberări ale respectivelor materiale în mediu”.

Regulamentul prevede „izolarea tuturor materialelor periculoase” în orice moment („pe durata întregului proces de reciclare a navei”) ⁽²⁸⁾, în vederea prevenirii „eliberării [...] în mediu”. Aceasta înseamnă că toate materialele periculoase sunt îndepărtate de pe navă și colectate, depozitate, transportate și eliminate fără a intra în contact direct cu mediul sau cu lucrătorii (de exemplu, prin contact cu mâinile neprotejate, contact direct cu tractul respirator etc.). Această întrebare și răspunsul aferent se axează pe eliminarea, colectarea și depozitarea materialelor periculoase, în timp ce întrebarea și răspunsul de la punctul 2.2.5 se concentrează pe aspectele legate de gestionarea deșeurilor.

⁽²⁷⁾ Orientările din 2013 ale Convenției de la Basel, p. 14.

⁽²⁸⁾ „izolarea tuturor materialelor periculoase”, „pe durata întregului proces de reciclare a navei” [articolul 13 alineatul (1) litera (g) punctul (ii)].

Orientările OMI pentru reciclarea sigură și ecologică a navelor, precum și secțiunile 4.2 (Identificarea potențialilor contaminanți și prevenirea emisiilor), 5.3 (Proiectare și construcție) și 5.4 (Funcționare) din OT CB indică măsurile relevante pentru a manipula materialele specifice, în special următoarele:

- activități de eliminare a azbestului care au loc la bordul navei ⁽²⁹⁾;
- activități de eliminare a azbestului care au loc în afara navei ⁽³⁰⁾;
- vopsele și straturi de acoperire de pe coca navei ⁽³¹⁾ [utilizarea echipamentului respirator special recomandat în OT CB este prevăzută, de fapt, în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (i) din regulament];
- deșeuri lichide ⁽³²⁾.

Alte elemente care trebuie luate în considerare în acest context includ:

- (a) măsurile care oferă niveluri echivalente de protecție cu cele stabilite în Directiva 2009/148/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la azbest la locul de muncă ⁽³³⁾ se aplică activităților în care lucrătorii elimină azbestul. Directiva descrie măsurile care trebuie să fie luate de către angajatorul lucrătorilor atunci când valoarea limită maximă unică a concentrației de azbest în suspensie în aer de peste 0,1 fibre pe cm³, măsurată în raport cu o medie ponderată în timp pe o perioadă de opt ore (TWA), este susceptibilă de a fi depășită;
- (b) utilizarea de rezervoare supratereștrii pentru a stoca reziduurile uleioase este recomandată, întrucât aceasta va facilita sarcina entităților verificatoare independente atunci când verifică dacă izolarea a fost compromisă.

2.2.4. Ce se înțelege prin „structuri construite”?

Articolul 13 alineatul (1) litera (c): Instalația de reciclare a navelor „își desfășoară operațiunile în structuri construite”.

Regulamentul prevede ca instalațiile să își desfășoare operațiunile în *structuri construite*. Scopul structurilor construite este de a permite reciclarea sigură și ecologică a navelor, asigurând siguranța lucrătorilor, controlul scurgerilor, izolarea materialelor periculoase și suprafețe impermeabile pentru materialele periculoase și deșeurile generate prin procesul de reciclare a navei.

Cerința de a desfășura operațiuni în *structuri construite* nu înseamnă neapărat că o instalație trebuie să fie complet constituită, atât timp cât este asigurată conformitatea cu cerințele regulamentului. *Structurile construite* pot fi completate, de exemplu, prin „utilaje cu șenile sau anvelope de joasă presiune” ⁽³⁴⁾, decantoare mobile și macarale plutitoare, în cazul în care instalarea de macarale fixe nu este posibilă. Acest lucru se aplică în special instalațiilor temporare, unde, de exemplu, împrejurimile temporare pot fi considerate a fi echivalente cu pereți, cu condiția ca acestea să atingă un nivel similar de protecție. Regulamentul nu exclude instalațiile temporare de reciclare a navelor, prin care echipamentul suplimentar este montat pe o instalație de bază (de exemplu, pe un port, chei sau jetelă), cu condiția ca respectiva instalație de bază să respecte cerințele regulamentului referitoare la proiectare și construire.

În contextul regulamentului, exemple de *structuri construite* în zonele de reciclare a navelor unde are loc principală activitate de tăiere pot include – dar nu sunt limitate la – următoarele:

- pontoane;
- cale de halaj și rampe de acces;
- chei;
- docuri;

⁽²⁹⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.4.3.1, p. 29 și OT CB, p. 82.

⁽³⁰⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.4.3.1, p. 30 și OT CB, p. 80.

⁽³¹⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.4.3.4.1, p. 32 și OT CB, p. 82-83.

⁽³²⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.4.3.5 *Lichide periculoase, reziduuri și sedimente (cum ar fi petrolul, santina și apa de balast)*, p. 32 și OT CB, p. 81.

⁽³³⁾ JO L 330, 16.12.2009, p. 28.

⁽³⁴⁾ Orientările din 2013 ale SCB, p. 17.

- docuri uscate;
- elevatoare de nave;
- structuri asemănătoare podurilor (estacade);
- canale;
- copertine;
- stavile.

Exemple de structuri construite care oferă sprijin pentru „instalațiile fixe”, astfel cum sunt definite în Orientările din 2013 ale SCB ⁽³⁵⁾, includ – dar nu sunt limitate la – următoarele:

- „macarale fixe și alte dispozitive de ridicare [...] utilizate în limitele lor de proiectare (de exemplu, având grijă să nu se depășească greutatea brută pe care o macara o poate ridica)”;
- „vinciuri și cabluri pentru a îndepărta o navă de țărm în condiții de siguranță, în timpul procesului de dezmembrare”;
- „pompe de transfer a lichidelor [pentru a] pompa lichidele din bazinele de scurgere”;
- „generatoare care furnizează energie electrică pentru iluminat [pentru a] permite un mediu de lucru mai sigur în condiții de luminozitate redusă”.

Exemple de structuri construite în zonele instalațiilor de reciclare a navelor destinate activităților secundare de tăiere menționate în orientările de la Basel includ – dar nu sunt limitate la - următoarele:

- „stații de lucru pentru activitățile secundare de dezmembrare și demontarea secvențială în elemente componente” și „stații de lucru echipate special pentru eliminarea deșeurilor toxice și periculoase” ⁽³⁶⁾;
- „structuri despărțitoare” ⁽³⁷⁾ și rezervoare;
- „pereții [...] (lemn, beton, oțel) [...] permit accesul dintr-o parte, astfel încât materialele să poată fi depozitate și încărcate” ⁽³⁸⁾;
- „zone temporare de depozitare pentru materiale nepericuloase și oțelărie” ⁽³⁹⁾;
- „zone de depozitare pentru echipamentele și materialele prelucrate în totalitate care pot fi reutilizate, reciclate sau eliminate” ⁽⁴⁰⁾.

Exemple de structuri construite care se aplică cerințelor din regulament legate de sănătate și siguranță includ – dar nu sunt limitate la – următoarele:

- „căi de acces solide, nivelate (baza unui drum simplu poate fi construită inițial, de exemplu, din piatră concasată)” sau „o bază de drum compact”, care ar permite unei ambulanțe și unei mașini de pompieri să ajungă la navă și să staționeze lângă aceasta ⁽⁴¹⁾ sau, în cazul unui doc uscat, să ajungă la calea de ieșire (de exemplu, elevatoare);
- „macarale fixe și alte dispozitive de ridicare [...] utilizate în limitele lor de proiectare (de exemplu, având grijă să nu depășească greutatea brută pe care o poate ridica o macara)” (a se vedea mai sus);
- pasarele stabile;

⁽³⁵⁾ Orientările din 2013 ale SCB, p. 15.

⁽³⁶⁾ OT CB, p. 68.

⁽³⁷⁾ Orientările din 2013 ale SCB, p. 16.

⁽³⁸⁾ A se vedea nota de subsol 37.

⁽³⁹⁾ A se vedea nota de subsol 36.

⁽⁴⁰⁾ A se vedea nota de subsol 36.

⁽⁴¹⁾ În temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (h) din regulament (instalația de reciclare a navelor asigură accesul rapid al echipamentelor de intervenție în caz de urgență, cum ar fi echipamentele și vehiculele de stingere a incendiilor, ambulanțele și macaralele, la navă și în toate zonele din instalația de reciclare a navelor). Instalațiile în cazul cărora vehiculele de urgență nu pot parca lângă navă („la navă”) sau lângă culoarul de ieșire, de exemplu, din cauza terenului apos, instabil și inadecvat pentru susținerea vehiculelor, nu respectă cerințele regulamentului.

- elementele suplimentare menționate în orientările OIM ⁽⁴²⁾, în special în ceea ce privește alimentarea cu apă potabilă, locația și condițiile de funcționare a instalațiilor sanitare și celor destinate spălăturii și garderobe, precum și adăposturi și facilități pentru alimente și băuturi;
- elementele suplimentare la care se face referire în orientările OMI privind reciclarea sigură și ecologică a navelor ⁽⁴³⁾: „instalații destinate spălăturii, dușuri, spații de servire a mesei și de recreere, grupuri sanitare și vestiare [...] pentru a controla expunerea și pentru a evita răspândirea materialelor periculoase”; „instalații sanitare și pentru spălat accesibile în mod convenabil și situate astfel încât să nu fie expuse riscului de contaminare de la locul de muncă”; „vestiare separate și corespunzătoare, precum și instalații sanitare și pentru spălat destinate utilizării exclusive de către lucrătorii care manipulează azbest”; „spații separate și necontaminate pentru lucrători, destinate consumului de alimente, băuturi și alte pauze”.

2.2.5. Ce constituie gestionarea deșeurilor conform cerințelor, în contextul regulamentului?

Articolul 13 alineatul (1) litera (g) punctul (ii): Instalația de reciclare a navelor trebuie să garanteze „că toate deșeurile generate prin activitatea de reciclare a navei și cantitățile acestora sunt documentate și sunt transferate numai către instalații de gestionare a deșeurilor, inclusiv instalații de reciclare a deșeurilor, autorizate să se ocupe de tratarea acestora, fără a pune în pericol sănătatea umană și într-un mod rațional din punct de vedere ecologic”.

Articolul 15 alineatul (5): „În înțelesul articolului 13, gestionarea poate fi considerată drept rațională din punct de vedere ecologic în ceea ce privește operațiunea de recuperare sau eliminare a deșeurilor doar dacă societatea de reciclare a navelor poate demonstra că instalația de gestionare a deșeurilor care primește deșeurile va fi exploatată în conformitate cu standarde de protecție a sănătății umane și a mediului care sunt în mare parte echivalente standardelor relevante internaționale și ale Uniunii.”

Regulamentul include o serie de cerințe privind gestionarea deșeurilor periculoase și a altor deșeuri generate prin procesul de reciclare a navei.

În funcție de instalație, recuperarea sau eliminarea integrală, parțială sau deloc a deșeurilor poate avea loc în cadrul instalației. De exemplu, anumite instalații de reciclare a navelor sunt echipate cu incineratoare; unele instalații vor putea trata doar anumite fluxuri de deșeuri, în timp ce unele instalații ar putea decide să externalizeze în totalitate recuperarea sau eliminarea deșeurilor către instalații externe de gestionare a deșeurilor. Regulamentul nu impune niciun fel de măsură în mod special. Cu toate acestea, prevede obligația ca societatea de reciclare a navelor să poată demonstra că diferitele fluxuri de deșeuri sunt tratate în conformitate cu anumite standarde, indiferent de locul în care deșeurile sunt recuperate sau eliminate. Prin urmare, se recomandă ca instalația să precizeze în mod clar în formularul său de cerere ce fluxuri de deșeuri este capabilă și autorizată să recicleze/elimine și ce fluxuri de deșeuri va transfera către instalații externe de gestionare a deșeurilor în aval.

(a) Documentarea și transferul deșeurilor

Respectarea părții din articolul 13 alineatul (1) litera (g) punctul (ii) privind documentarea și transferul deșeurilor poate fi presupusă în cazul în care, în conformitate cu orientările OMI privind reciclarea sigură și ecologică a navelor ⁽⁴⁴⁾, instalația instituie „proceduri pentru urmărirea materialelor și deșeurilor periculoase, întrucât acestea sunt transportate de la instalația de reciclare a navelor către destinația lor finală și pentru gestionarea și păstrarea documentației, inclusiv cea a subcontractanților”.

(b) Autorizarea instalațiilor de gestionare a deșeurilor în aval

Regulamentul prevede ca societatea de reciclare a navelor să garanteze că instalația de gestionare a deșeurilor a fost autorizată să își desfășoare activitatea fără a pune în pericol sănătatea oamenilor și într-un mod rațional din punct de vedere ecologic. Această cerință reflectă orientările OMI privind reciclarea sigură și ecologică a navelor ⁽⁴⁵⁾.

⁽⁴²⁾ OIM OSS, p. 138-140.

⁽⁴³⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.3.4.9, p. 20.

⁽⁴⁴⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.4.2.6 punctul 3.

⁽⁴⁵⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.2.6: „În cazul în care materialele sau deșeurile sunt înlăturate din instalația de reciclare a navelor, în vederea prelucrării și/sau eliminării ulterioare, PIRN ar trebui să ofere detalii cu privire la procedurile care vor fi utilizate pentru a garanta că acestea sunt transferate numai către o instalație care este autorizată să se ocupe de tratarea și/sau eliminarea acestora într-un mod rațional din punct de vedere ecologic.”

Instalația de gestionare a deșeurilor care face obiectul acestei cerințe este fie:

- parte a instalației de reciclare a navelor, în cazul în care instalația de reciclare a navelor recuperează sau elimină deșeuri;
- o instalație externă de gestionare a deșeurilor, în cazul în care instalația de reciclare a navelor a externalizat această parte a operațiunilor;
- ambele, dacă instalația de reciclare a navelor gestionează anumite fluxuri de deșeuri și externalizează gestionarea celorlalte deșeuri.

Autorizația menționată în cerință este autorizația acordată de autoritatea competentă relevantă/autoritățile competente relevante din țara în care este situată instalația de gestionare a deșeurilor. Aceasta include documentația referitoare la importul/exportul deșeurilor și – după caz – documentația referitoare la procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză (PIC), în cazul în care instalația de gestionare a deșeurilor este situată în altă țară decât țara în care este situată instalația de reciclare a navelor. O copie a autorizațiilor relevante ar trebui inclusă în formularul de cerere, prevăzut în Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2398 a Comisiei cu privire la informațiile și documentele aferente unei cereri de includere a unei instalații de reciclare situate într-o țară terță pe lista europeană a instalațiilor de reciclare a navelor.

(c) Gestionarea deșeurilor în cadrul instalației de gestionare a deșeurilor

Instalațiile situate în afara UE care solicită includerea pe lista europeană sunt invitate să demonstreze că instalația (instalațiile) de gestionare a deșeurilor respectă standarde care sunt echivalente în linii mari cu standardele internaționale și standardele UE.

Cerința nu implică respectarea pe deplin a cerințelor UE care decurg din actele juridice altele decât regulamentul și din alte standarde internaționale, ci mai degrabă necesitatea de a garanta că cerințele/standardele aplicate în cadrul instalației de gestionare a deșeurilor asigură un nivel similar de protecție a sănătății umane și a mediului.

Societățile solicitante trebuie să semneze documentele prevăzute în Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2398 a Comisiei cu privire la informațiile și documentele aferente unei cereri de includere a unei instalații de reciclare situate într-o țară terță pe lista europeană a instalațiilor de reciclare a navelor și să atașeze o copie a oricărui document relevant pentru domeniul său de aplicare.

O echivalență în linii mari cu standardele internaționale și standardele UE este considerată a fi stabilită în cazul în care următoarele principii fundamentale derivate din standardele internaționale și directivele UE sunt aplicate în cadrul instalației de gestionare a deșeurilor:

- Standardele internaționale:

Lista orientărilor relevante elaborate la nivel internațional se regăsește în anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 privind transferurile de deșeuri, inclusiv orientările tehnice privind gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor din dezmembrarea integrală și parțială a navelor, atunci când se referă la gestionarea deșeurilor în aval. Actualizarea orientărilor tehnice elaborate în temeiul Convenției de la Basel poate fi consultată pe site-ul internet al Convenției ⁽⁴⁶⁾.

În plus, părțile la Convenția de la Basel au adoptat un cadru pentru gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor periculoase și a altor deșeuri ⁽⁴⁷⁾. Cadru stabilește o înțelegere comună a ceea ce cuprinde gestionarea rațională din punct de vedere ecologic și se referă, de exemplu, la o serie de principii directe și acțiuni pentru instalațiile de gestionare a deșeurilor în scopul de a asigura gestionarea rațională din punct de vedere ecologic.

- Standardele Uniunii:

Standardele Uniunii Europene privind sănătatea umană și protecția mediului care sunt relevante pentru instalațiile de gestionare a deșeurilor se regăsesc în Directiva-cadru a UE privind deșeurile și în legislația privind fluxul specific de deșeuri.

Principalele cerințe ale Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive ⁽⁴⁸⁾ (cunoscută, de asemenea, sub denumirea „Directiva-cadru privind deșeurile”) vizează următoarele aspecte:

- ierarhia deșeurilor (articolul 4: următoarea ierarhie a deșeurilor se aplică drept ordine a priorităților: (a) prevenirea; (b) pregătirea pentru reutilizare; (c) reciclarea; (d) alte operațiuni de valorificare, de exemplu, valorificarea energetică; și (e) eliminarea.

⁽⁴⁶⁾ Pentru mai multe informații, a se vedea:

<http://www.basel.int/Implementation/TechnicalMatters/DevelopmentofTechnicalGuidelines/AdoptedTechnicalGuidelines/tabid/2376/Default.aspx>

⁽⁴⁷⁾ Pentru mai multe informații, a se vedea:

<http://www.basel.int/Implementation/CountryLedInitiative/EnvironmentallySoundManagement/ESMFramework/tabid/3616/Default.aspx>

⁽⁴⁸⁾ JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

- protecția sănătății populației și a mediului (articolul 13: gestionarea deșeurilor se realizează fără a pune în pericol sănătatea populației și fără a dăuna mediului, în special: (a) fără a crea riscuri pentru apă, aer, sol, faună sau floră; (b) fără a crea neplăceri din cauza zgomotului sau a mirosurilor; și (c) fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.
- deșeurile periculoase (articolele 17, 18, 19): deșeurile periculoase sunt depozitate și tratate în condiții care să asigure protecția sănătății și a mediului. În orice caz, acestea nu sunt amestecate cu alte deșeuri periculoase și sunt ambalate și etichetate.

În plus față de principiile de bază ale Directivei-cadru privind deșeurile, următoarele acte legislative ale UE cuprind standarde privind operațiunile de tratare a deșeurilor relevante pentru articolul 15 alineatul (5) din regulament:

- Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri ⁽⁴⁹⁾;
- Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor și actele de modificare ⁽⁵⁰⁾;
- Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale ⁽⁵¹⁾.

În cele din urmă, standardele privind operațiunile de tratare a fluxului specific de deșeuri relevante pentru articolul 15 alineatul (5) din regulament sunt incluse în următoarele acte legislative ale UE:

- Directiva 96/59/CE a Consiliului din 16 septembrie 1996 privind eliminarea bifenililor policlorurați și a terfenililor policlorurați ⁽⁵²⁾;
- Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE ⁽⁵³⁾;
- Eliminarea echipamentelor electrice și electronice urmează principalele principii operaționale din Directiva 2002/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice ⁽⁵⁴⁾.

2.3. Cerințe de sănătate și siguranță

2.3.1. Ce se înțelege prin „prevenirea efectelor adverse asupra sănătății umane”?

Articolul 13 alineatul (1) litera (f): Instalația de reciclare a navelor „previne efectele adverse asupra sănătății umane”.

În afară de măsurile fizice (a se vedea întrebarea și răspunsul de la punctul 2.2.4 de mai sus privind structurile construite), orientările OIM fac referire la o gamă largă de acorduri operaționale, de la prevenirea celor mai grave forme ale muncii copiilor la asigurarea unei locuințe adecvate în măsura în care locuința este situată într-o zonă aferentă instalației sau s-ar afla altfel sub responsabilitatea societății de reciclare a navelor, precum și protecție auditivă. Aceste diverse elemente fizice și operaționale luate în ansamblu constituie „operațiuni în condiții de siguranță”, „siguranța lucrătorilor” și „proceduri și tehnici menite să prevină, să diminueze, să reducă la minimum și să elimine în măsura în care este posibil riscurile de sănătate” la care se face referire în regulament ⁽⁵⁵⁾.

Se poate presupune că s-au respectat cerințele privind siguranța în cazul în care instalația a pus în aplicare măsurile operaționale menționate mai sus și, în cazul în care, conform orientărilor OMI ⁽⁵⁶⁾, „dispune de planuri și proceduri pentru a proteja sănătatea și siguranța lucrătorilor” și este în măsură să „demonstreze cunoașterea și înțelegerea proceselor, procedurilor, legilor, regulamentelor și orientărilor aplicabile siguranței lucrătorilor și sănătății la locul de muncă”. De asemenea, instalația stabilește și menține „un plan de evacuare eficient astfel încât întreg personalul să fie evacuat rapid și în condiții de siguranță” ⁽⁵⁷⁾.

⁽⁴⁹⁾ JO L 182, 16.7.1999, p. 1.

⁽⁵⁰⁾ JO L 332, 28.12.2000, p. 91.

⁽⁵¹⁾ JO L 334, 17.12.2010, p. 17.

⁽⁵²⁾ JO L 243, 24.9.1996, p. 31.

⁽⁵³⁾ JO L 266, 26.9.2006, p. 1.

⁽⁵⁴⁾ JO L 37, 13.2.2003, p. 24.

⁽⁵⁵⁾ A se vedea articolul 13 alineatul (1) litera (b), articolul 13 alineatul (1) litera (d) punctul (i) și articolul 13 alineatul (1) litera (i).

⁽⁵⁶⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.3.1, p. 11.

⁽⁵⁷⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.3.6 punctul 6, p. 23.

În plus, instalația dispune de „unul sau mai mulți membri cheie ai personalului care dețin un nivel de pregătire și experiență necesar pentru a asigura în mod eficient că sunt menținute condiții de siguranță în timpul operațiunilor în instalația de reciclare a navelor, inclusiv una sau mai multe persoane competente pentru îndeplinirea unor activități specifice. În funcție de dimensiunea instalației de reciclare a navelor și de numărul de lucrători, [instalația de reciclare a navelor poate dispune de] o ierarhie a personalului de gestionare a siguranței și sănătății, inclusiv un director general, personal cu atribuții de supraveghere și lucrători”⁽⁵⁸⁾. Regulamentul definește persoanele competente ca fiind „o persoană cu calificări și formare adecvate, precum și cu cunoștințe, experiență și competențe suficiente pentru îndeplinirea activităților specifice”⁽⁵⁹⁾. Această persoană „poate fi un lucrător calificat sau un membru al personalului de conducere capabil să recunoască și să evalueze riscurile profesionale, pericolele și expunerea lucrătorilor la materiale potențial periculoase sau la condiții de insecuritate în cadrul unei instalații de reciclare a navelor și care este capabil să indice protecția necesară și măsurile de precauție necesar a fi luate pentru a elimina sau reduce aceste pericole, riscuri sau expuneri”⁽⁶⁰⁾.

În fine, orientările OMI se referă în mod explicit la convențiile internaționale relevante pentru reciclarea navelor, inclusiv Convenția din 1999 privind cele mai grave forme ale muncii copiilor și Convenția din 1973 privind vârsta minimă. Este posibil ca unele țări în care are loc reciclarea navelor să nu fi ratificat deocamdată toate aceste convenții. Cu toate acestea, în scopul respectării cerințelor regulamentului, se presupune că societățile de reciclare a navelor pun în aplicare la nivelul lor diferitele dispoziții relevante pentru sănătatea și siguranța lucrătorilor prevăzute în convențiile internaționale menționate în appendicele 4 la orientările OMI.

2.3.2. Ce constituie un echipament individual de protecție adecvat?

Articolul 13 alineatul (1) litera (i): Instalația de reciclare a navelor „asigură siguranța [...] lucrătorilor, inclusiv asigură utilizarea echipamentelor individuale de protecție pentru operațiunile care necesită o astfel de utilizare”.

Echipamentul individual de protecție (EIP) reprezintă orice dispozitiv sau articol destinat purtării sau utilizării de către un individ ca mijloc de protecție împotriva unuia sau mai multor riscuri pentru sănătate și siguranță⁽⁶¹⁾. Echipamentul individual de protecție în sensul regulamentului este prezentat în detaliu în orientările OMI pentru reciclarea sigură și ecologică a navelor⁽⁶²⁾ și în orientările OIM⁽⁶³⁾.

2.3.3. Care sunt obligațiile în ceea ce privește formarea profesională?

Articolul 13 alineatul (1) litera (i): Instalația de reciclare a navelor „asigură [...] formarea profesională a lucrătorilor [...]”.

Se presupune că instalația a respectat cerința privind formarea profesională atunci când a pus în aplicare orientările relevante ale OIM⁽⁶⁴⁾ și, atunci când, în conformitate cu orientările OMI privind reciclarea sigură și ecologică a navelor⁽⁶⁵⁾, dispune de „proceduri de formare profesională pentru a asigura nivelul adecvat de siguranță a lucrătorilor și protecția mediului. Programele de formare ar trebui să includă toți lucrătorii și membrii instalației de reciclare a navelor, inclusiv personalul și angajații unui contractant [...] și ar trebui să identifice tipul și frecvența formării”.

În legătură cu prevenirea și protecția împotriva incendiilor, se acordă o atenție specială orientărilor OMI⁽⁶⁶⁾, care prevăd că instalația dispune de „proceduri pentru a asigura formarea și instruirea profesională adecvată și pentru a furniza informații către toți supraveghetorii și lucrătorii [...] cu privire la pericolele de incendiu, măsurile de precauție corespunzătoare care vor fi luate și utilizarea echipamentelor de stingere a incendiilor, astfel încât personalul format corespunzător să fie mereu disponibil pe timpul perioadelor de lucru.” Demonstrarea respectării acestor cerințe este efectuată cel mai bine prin urmarea orientărilor OMI relevante („Evidența instruirii și a exercițiilor/simulărilor ar trebui menținută, inclusiv informații precum tipul de instruire/simulare, rolul persoanei pregătite, echipamentul folosit, durata, locația, data și ora”).

⁽⁵⁸⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.3.2.

⁽⁵⁹⁾ Articolul 3 alineatul (1) punctul 13 din regulament.

⁽⁶⁰⁾ Articolul 3 alineatul (3) din regulament.

⁽⁶¹⁾ Definiție în conformitate cu Directiva 89/686/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentul individual de protecție (JO L 399, 30.12.1989, p. 18).

⁽⁶²⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.3.4.10, p. 21.

⁽⁶³⁾ OIM OSS, secțiunea 15, p. 122.

⁽⁶⁴⁾ OIM OSS, secțiunea 14, p. 117.

⁽⁶⁵⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.1.2, p. 8.

⁽⁶⁶⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.3.6 punctul 7, p. 23.

2.3.4. Ce constituie o evidență a incidentelor, accidentelor, bolilor profesionale și efectelor cronice care respectă cerințele?

Articolul 13 alineatul (1) litera (j): Instalația de reciclare a navelor „ține evidența incidentelor, accidentelor, bolilor profesionale și a efectelor cronice și, dacă autoritățile competente solicită acest lucru, raportează orice incidente, accidente, boli profesionale sau efecte cronice care provoacă, sau care sunt susceptibile să provoace, riscuri pentru siguranța lucrătorilor, pentru sănătatea umană și pentru mediu”.

Evidențele privind bolile profesionale și efectele cronice sunt obținute prin intermediul unor controale medicale anuale, care includ cel puțin recoltarea probelor de sânge și urină, precum și recoltarea de fire de păr, dacă este posibil. Informațiile privind originea bolilor și a efectelor cronice sunt cel mai bine obținute prin recoltarea probelor de sol, aer și pulberi.

Cunoașterea tuturor angajaților care lucrează în cadrul instalației este primul pas pentru a asigura faptul că evidențele sunt complete. Instalația consemnează identitatea tuturor lucrătorilor, inclusiv a personalului contractanților și a lucrătorilor angajați pentru o perioadă scurtă de timp, și se asigură că o listă a tuturor lucrătorilor va fi mereu disponibilă.

Conformitatea cu articolul 13 alineatul (1) literele (i) și (j) din regulament presupune, de asemenea, ca instalația să urmeze recomandările prevăzute în orientările OMI privind reciclarea sigură și ecologică a navelor⁽⁶⁷⁾ și orientările OIM⁽⁶⁸⁾.

În plus, astfel cum s-a arătat în orientările OIM, scopul evidențelor este, de fapt, de a fi „folosite pentru a proteja sănătatea lucrătorilor”. Rezultatele sunt „explicate în mod clar lucrătorilor vizați sau persoanelor pe care aceștia le indică de către personalul medical calificat”, „nu sunt utilizate în scopul discriminării nejustificate”, sunt „puse la dispoziție, la cererea autorității competente sau a altei părți acceptate atât de angajatori, cât și de lucrători, în vederea pregătirii statisticilor corespunzătoare privind sănătatea și a studiilor epidemiologice, în condițiile păstrării anonimatului”. Orientările OMI privind reciclarea sigură și ecologică a navelor prevăd, de asemenea, că „în cazul în care cerințele naționale nu specifică o anumită perioadă de timp, se recomandă ca evidențele să fie păstrate pe o perioadă de cinci ani”.

3. Atestarea și inspecțiile

3.1. Care sunt principalele caracteristici ale regimului de inspecții în temeiul noului regulament?

Articolul 15 alineatul (4) din regulament introduce un regim de inspecție și verificare în două etape pentru instalațiile situate în țări terțe care doresc să recicleze nave care arborează pavilionul unui stat membru al Uniunii Europene.

Articolul 15 alineatul (4) primul paragraf: Pentru a fi incluse pe lista europeană, respectarea de către instalațiile de reciclare a navelor situate în țări terțe a cerințelor prevăzute la articolul 13 este atestată în urma unei inspecții la fața locului efectuată de o entitate verificatoare independentă cu calificări corespunzătoare. Atestarea se transmite Comisiei de către societatea de reciclare a navelor atunci când solicită includerea pe lista europeană și ulterior, la perioade de cinci ani, cu ocazia reînnoirii includerii pe lista europeană. Includerea inițială pe listă și reînnoirea acesteia sunt completate de o inspecție la jumătatea termenului lor de valabilitate, pentru a confirma respectarea cerințelor prevăzute la articolul 13.

Articolul 15 alineatul (4) al doilea paragraf: Prin solicitarea includerii pe lista europeană, societățile de reciclare a navelor acceptă posibilitatea de a se supune unei inspecții la fața locului de către Comisie sau de către agenți care acționează în numele acesteia, înainte sau după includerea lor pe lista europeană, cu scopul de a verifica respectarea cerințelor prevăzute la articolul 13. Entitatea verificatoare independentă, Comisia sau agenții care acționează în numele acesteia cooperează cu autoritățile competente ale țărilor terțe unde se află instalația de reciclare a navelor pentru a efectua inspecțiile respective la fața locului.

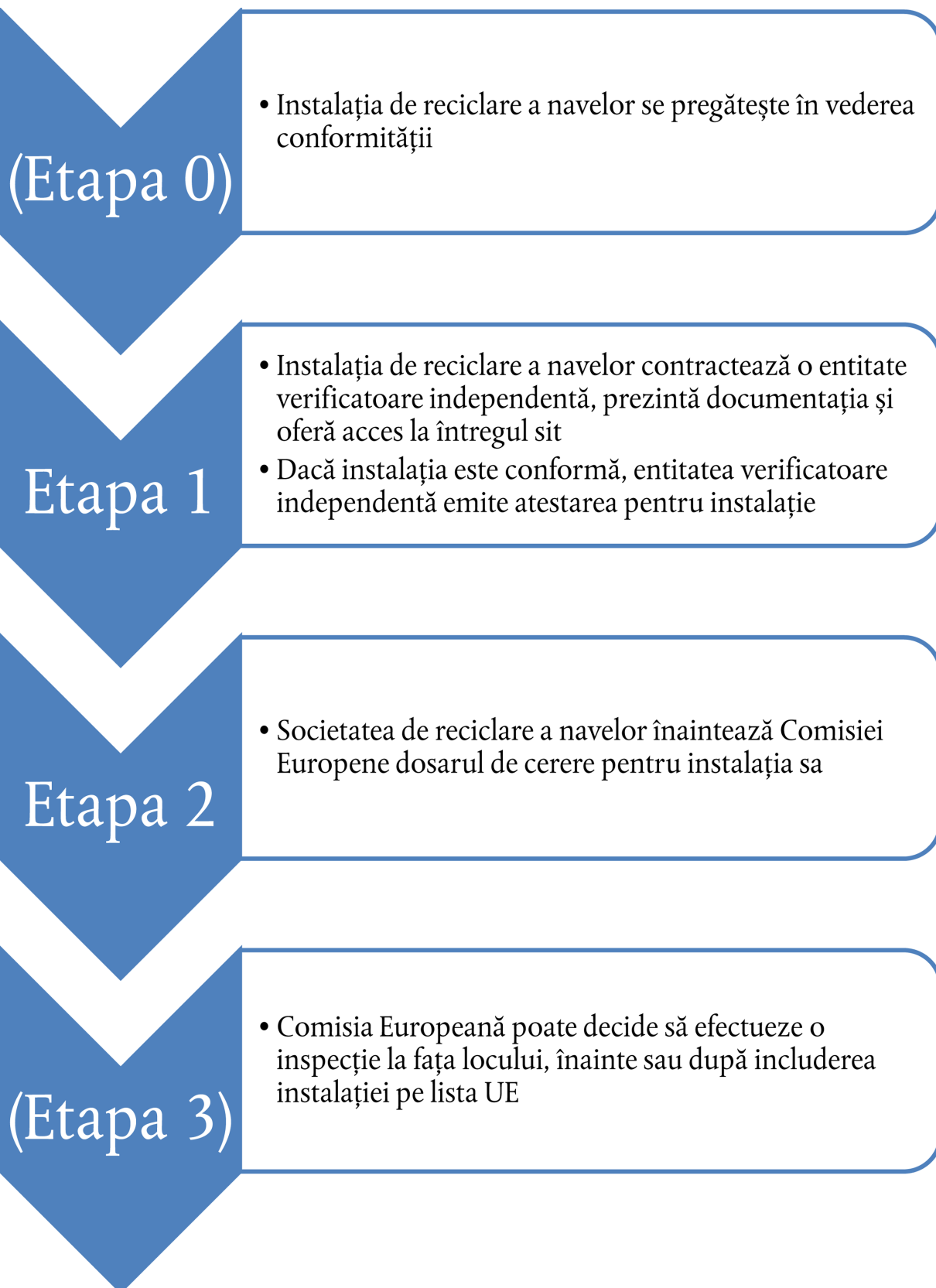
Prima etapă [articolul 15 alineatul (4) primul paragraf] se desfășoară înainte ca instalația să solicite includerea pe lista europeană. Aceasta constă într-o inspecție la fața locului a instalației efectuată de o entitate verificatoare independentă pentru a evalua dacă s-au respectat cerințele prevăzute de regulament.

Într-o etapă ulterioară [articolul 15 alineatul (4) al doilea paragraf], Comisia Europeană poate decide să verifice conformitatea instalației prin inspecții la fața locului. Astfel de verificări pot avea loc înainte sau după ce a fost luată o decizie cu privire la includerea instalației pe lista europeană.

⁽⁶⁷⁾ OMI MEPC.210(63), secțiunea 3.1.4, p. 9.

⁽⁶⁸⁾ OIM OSS, secțiunea 5, p. 34-40 și anexa I (Supravegherea sănătății lucrătorilor) secțiunea 4, p. 150-151.

Grafic

Principalele etape ale procesului de inspecție și verificare pentru instalațiile de reciclare a navelor situate în afara UE

3.2. Care este rolul entităților verificatoare independente?

Entitățile verificatoare independente au sarcina de a atesta instalația în raport cu cerințele prevăzute de regulament. Acestea trebuie să își desfășoare activitatea în mod independent. În acest sens, contractul dintre proprietarul instalației de reciclare a navelor și o entitate verificatoare independentă permite celei din urmă să desfășoare toate activitățile necesare pentru verificarea și raportarea cu privire la conformitatea instalației cu toate cerințele regulamentului. Obligațiile contractuale ale entităților verificatoare independente nu împiedică sau limitează în niciun fel activitățile acestora.

Comisia Europeană este pregătită să ofere consiliere entităților verificatoare independente, la cerere.

3.3. Cine poate fi o entitate verificatoare independentă?

Termenul de entitate verificatoare independentă nu ar trebui interpretat drept o singură persoană fizică. Îndeplinirea cu succes a sarcinilor entității verificatoare independente va necesita, în mod normal, implicarea unei echipe cu o gamă largă de calificări. Entitățile verificatoare independente respectă actele cu putere de lege și normele administrative ale țării în care își desfășoară activitatea. Acestea dețin autorizațiile prevăzute de legislația națională, dacă este cazul.

3.4. Va publica Comisia Europeană o listă cu entitățile verificatoare independente?

Nu. Comisia nu va oferi o listă cu entitățile verificatoare independente, întrucât acest lucru nu este prevăzut în regulament. O societate care deține sau care exploatează o instalație de reciclare a navelor ar trebui să încheie un contract cu o entitate verificatoare independentă și să se asigure că aceasta este independentă și că are calificările necesare.

3.5. Ce acreditări și calificări ar trebui să dețină entitățile verificatoare independente?

Regulamentul prevede că entitățile verificatoare independente care atestă conformitatea cu cerințele de la articolul 13 sunt „independente” și dețin „calificări corespunzătoare”. Deși regulamentul nu impune acreditarea entităților verificatoare independente, solicitarea acreditării conform unui standard al organismelor de acreditare din UE sau al organismelor semnatare ILAC/MRA este cea mai eficientă modalitate de a demonstra independența și calificările necesare. Detalii suplimentare sunt prezentate mai jos.

UE a dezvoltat un sistem de acreditare în temeiul căruia acreditarea conform unui anumit standard poate fi acordată de un organism național de acreditare desemnat de un stat membru al UE, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 ⁽⁶⁹⁾. Acreditarea acordată de un astfel de organism este recunoscută în mod automat în întreaga UE. Acreditarea poate fi acordată, de asemenea, de un organism de acreditare din afara UE, semnat al dispozițiilor relevante (în cazul de față: ISO/CEI 17020 ⁽⁷⁰⁾) ale acordului de recunoaștere reciprocă (ARR) a Cooperării internaționale pentru acreditarea laboratoarelor (ILAC) ⁽⁷¹⁾ ⁽⁷²⁾.

În contextul regulamentului, dovada independenței și a aptitudinii se face cel mai bine prin respectarea cerințelor pentru organismele de inspecție terțe („tip A”) prevăzute în standardul ISO/CEI 17020, care descrie cerințele pentru funcționarea diferitelor organisme care efectuează inspecții.

ISO/CEI 17020: 2012(E)

Acest standard internațional a fost elaborat cu obiectivul de a promova încrederea în organisme care efectuează inspecții. Organismele de inspecție efectuează evaluări în numele unor clienți privați, al organizațiilor-mamă ale acestora sau al autorităților, cu obiectivul de a oferi informații cu privire la conformitatea elementelor inspectate cu regulamentele, standardele, specificațiile, regimurile de inspecție sau contractele relevante.

⁽⁶⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

⁽⁷⁰⁾ ISO/CEI 17020:2012 *Cerințe pentru funcționarea diferitelor tipuri de organisme care efectuează inspecții*.

⁽⁷¹⁾ O listă cu organismele respective poate fi consultată pe site-urile internet: <http://www.european-accreditation.org/mla-and-bla-signatories#6> și https://www.ilac.org/documents/mra_signatories.pdf

⁽⁷²⁾ Articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 prevede că autoritățile naționale trebuie să recunoască echivalența serviciilor furnizate de acele organisme de acreditare care au fost supuse cu succes evaluării la nivel de omologi, și, prin urmare, acceptă certificatele de acreditare ale acestor organisme și atestările eliberate de organismele de evaluare a conformității acreditate de acestea.

ISO/CEI 17020 conține cerințe detaliate pentru organismele de inspecție. În special, organismele de inspecție evaluate în conformitate cu ISO/CEI 17020 trebuie să facă dovada imparțialității și independenței lor (a se vedea anexa A la standard), să detalieze structura juridică, structura organizațională și de gestionare a acestora, metodele și procedurile lor de inspecție, precum și să angajeze un număr suficient de persoane calificate (direct sau prin subcontractare), să țină diferite evidențe, să elibereze certificate și rapoarte de inspecție, să dispună de proceduri de plângere și de recurs și de sisteme de gestionare. Aceste cerințe detaliate sunt utilizate ca o listă de verificare pentru acreditare care atestă competența de a îndeplini anumite sarcini de inspecție – în acest caz, verificarea instalațiilor de reciclare a navelor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1257/2013. Cerințele sunt orientate întotdeauna spre o anumită activitate și nu sunt niciodată analizate separat.

Se recomandă societăților de reciclare a navelor ca în contractul cu *entitatea independentă de verificare* care va evalua conformitatea cu cerințele regulamentului să prevadă obligația ca entitatea să dețină calificări în următoarele domenii:

- arhitect naval sau calificări echivalente în domeniul construcțiilor navale și/sau al demolării structurilor din oțel de mari dimensiuni;
- sisteme de gestionare pentru protecția mediului și sănătatea și siguranța la locul de muncă;
- gestionarea materialelor periculoase și gestionarea deșeurilor, inclusiv gestionarea deșeurilor periculoase.

Se recomandă, de asemenea, ca liderul de echipă al entității verificatoare independente să aibă minimum cinci ani de experiență în cel puțin două dintre domeniile menționate mai sus și ca ceilalți membri ai echipei să aibă minimum trei ani de experiență în cel puțin două dintre domeniile menționate mai sus.

Comisia Europeană poate organiza activități de formare profesională și ateliere de lucru destinate în mod special entităților verificatoare independente, în vederea armonizării practicilor de certificare.

3.6. Poate decide Comisia Europeană o inspecție suplimentară a unei instalații?

Prin solicitarea includerii pe lista europeană, societățile de reciclare a navelor acceptă posibilitatea ca instalația în cauză să fie supusă unor inspecții la fața locului - inclusiv neanunțate - din partea Comisiei Europene sau a agenților care acționează în numele acesteia. Astfel de inspecții se vor efectua în cooperare cu autoritățile din țara în care este situată instalația. Costurile inspecțiilor respective nu vor fi suportate de către societatea de reciclare a navelor.

Deciziile Comisiei Europene de a efectua inspecții ale instalațiilor autorizate vor avea la bază prioritățile stabilite în funcție de riscuri. Toate instalațiile autorizate situate într-o țară terță pot fi inspectate de Comisia Europeană sau agenții care acționează în numele acesteia. Decizia de a inspecta o anumită instalație va fi luată în funcție de calitatea și caracterul exhaustiv al informațiilor furnizate în dosarul de cerere.

Aspectele adiționale care sporesc posibilitatea unor inspecții suplimentare din partea Comisiei Europene sau a agenților care acționează în numele acesteia includ, dar nu sunt limitate la, reclamațiile și preocupările aduse la cunoștința Comisiei Europene cu privire la funcționarea instalației.

ANEXA 1

Copie a atestării emise de către o entitate verificatoare independentă**NUMELE ENTITĂȚII VERIFICATOARE (LOGO)****Adresa****CERTIFICAT DE CONFORMITATE****Nr.**

____(*Denumirea entității verificatoare*)____, acreditată ca fiind în conformitate cu cerințele ISO/CEI 17020____ de către ____(*Denumirea organismului național de acreditare*)⁽¹⁾, atestă că:

(*Denumirea instalației de reciclare a navelor*)
(*Adresa instalației*)

întreține cerințele prevăzute la articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind reciclarea navelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și a Directivei 2009/16/CE, drept pentru care se eliberează prezentul certificat.

În perioada ____ (zz/ll/aaaa)____ - ____ (zz/ll/aaaa)____ a fost efectuată o inspecție la fața locului, în timpul căreia a fost verificată respectarea tuturor cerințelor prevăzute la articolul 13. Rezultatele inspecției și examinarea documentației și a evidențelor relevante ale instalației de reciclare a navelor au fost satisfăcătoare.

____(*Denumirea entității verificatoare*)____ declară că este independentă de societatea de reciclare a navelor care deține instalația de reciclare a navelor sau de instalația de reciclare a navelor menționată mai sus și că a desfășurat activitățile prevăzute în regulamentul în interes public. (*Denumirea entității verificatoare*) și oricare parte a entității juridice a acesteia declară, de asemenea, că nu este o societate de reciclare a navelor sau proprietarul unei instalații de reciclare a navelor și că nu are relații cu societatea menționată mai sus care ar putea să îi afecteze independența și imparțialitatea.

Certificat eliberat la: _____

Data eliberării: ____ (zz/ll/aaaa)____

Data expirării⁽²⁾: ____ (zz/ll/aaaa)____

Semnătura: _____

⁽¹⁾ Organismul național de acreditare trebuie să fie semnat al Acordului privind recunoașterea reciprocă a ILAC pentru inspecție sau să fie desemnat de un stat membru al UE, în conformitate cu principiile generale prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

⁽²⁾ Certificatul se eliberează pentru o perioadă care nu poate depăși cinci ani.

ANEXA 2

Surse și referințe externe

OMI, Convenția internațională de la Hong Kong privind reciclarea sigură și ecologică a navelor, 2009

<http://ec.europa.eu/environment/waste/ships/pdf/Convention.pdf>

OMI, Rezoluția MEPC.211(63) adoptată la 2 martie 2012, Orientări din 2012 privind autorizarea instalațiilor de reciclare a navelor

[http://www.imo.org/OurWork/Environment/ShipRecycling/Documents/211\(63\).pdf](http://www.imo.org/OurWork/Environment/ShipRecycling/Documents/211(63).pdf)

OMI, Rezoluția MEPC.210(63) adoptată la 2 martie 2012, Orientări din 2012 privind reciclarea sigură și ecologică a navelor

[http://www.imo.org/OurWork/Environment/ShipRecycling/Documents/210\(63\).pdf](http://www.imo.org/OurWork/Environment/ShipRecycling/Documents/210(63).pdf)

OIM, Siguranță și sănătate în dezmembrarea navelor, Orientări pentru țările asiatice și Turcia, 2004

http://ilo.org/safework/info/standards-and-instruments/codes/WCMS_107689/lang--en/index.htm

(A se nota că documentul este disponibil, de asemenea, în limbile franceză, spaniolă, chineză, bengaleză și hindi)

Convenția de la Basel, Orientări tehnice privind gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor din dezmembrarea integrală și parțială a navelor

<http://www.basel.int/Portals/4/Basel%20Convention/docs/meetings/sbc/workdoc/techgships-e.pdf>

Secretariatul Convenției de la Basel, Orientări pentru autoritățile competente privind instalațiile de reciclare a navelor, 4.8.2013

<http://www.basel.int/Portals/4/download.aspx?d=UNEP-CHW-SHIPS-GUID-CompetentAuthorities.English.pdf>

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CONSILIU

Aviz în atenția persoanelor care fac obiectul măsurilor prevăzute în Decizia 2011/235/PESC a Consiliului, astfel cum a fost modificată de Decizia (PESC) 2016/565 a Consiliului, și în Regulamentul (UE) nr. 359/2011 al Consiliului, astfel cum a fost pus în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/556 al Consiliului privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Iran

(2016/C 128/02)

Următoarele informații sunt aduse la cunoștința persoanelor care figurează în anexa la Decizia 2011/235/PESC a Consiliului ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Decizia (PESC) 2016/565 a Consiliului ⁽²⁾, și în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 359/2011 al Consiliului ⁽³⁾, astfel cum a fost pus în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/556 al Consiliului ⁽⁴⁾ privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Iran.

Consiliul Uniunii Europene a stabilit că persoanele care figurează în anexele menționate anterior ar trebui să fie în continuare incluse pe lista persoanelor și a entităților care fac obiectul unor măsuri restrictive, prevăzută în Decizia 2011/235/PESC și în Regulamentul (UE) nr. 359/2011.

Se atrage atenția persoanelor în cauză asupra posibilității de a depune o cerere adresată autorităților competente din statul membru (statele membre) relevant(e), conform indicațiilor de pe site-urile internet care figurează în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 359/2011, pentru a obține autorizația de a utiliza fonduri înghețate pentru nevoi de bază sau plăți specifice (în conformitate cu articolul 4 din regulamentul).

Persoanele vizate pot înainta o cerere Consiliului, împreună cu documentația probatoare, în scopul reanalizării deciziei de a le include pe lista menționată anterior, la adresa de mai jos:

Consiliul Uniunii Europene
DG C 1C – Horizontal Issues Unit [Chestiuni orizontale]
Secretariatul General
Rue de la Loi 175/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

e-mail: sanctions@consilium.europa.eu

De asemenea, se atrage atenția persoanelor în cauză asupra posibilității de a contesta decizia Consiliului în fața Tribunalului Uniunii Europene, în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 275 al doilea paragraf și la articolul 263 al patrulea și al șaselea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO L 100, 14.4.2011, p. 51.

⁽²⁾ JO L 96, 12.4.2016, p. 41.

⁽³⁾ JO L 100, 14.4.2011, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 96, 12.4.2016, p. 3.

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

11 aprilie 2016

(2016/C 128/03)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb
USD dolar american	1,1390	CAD dolar canadian	1,4794
JPY yen japonez	123,28	HKD dolar Hong Kong	8,8321
DKK coroana daneză	7,4424	NZD dolar neozeelandez	1,6669
GBP lira sterlină	0,80060	SGD dolar Singapore	1,5341
SEK coroana suedeză	9,2815	KRW won sud-coreean	1 306,55
CHF franc elvețian	1,0877	ZAR rand sud-african	16,7955
ISK coroana islandeză		CNY yuan renminbi chinezesc	7,3709
NOK coroana norvegiană	9,3809	HRK kuna croată	7,4875
BGN leva bulgărească	1,9558	IDR rupia indoneziană	14 956,00
CZK coroana cehă	27,026	MYR ringgit Malaiezia	4,4307
HUF forint maghiar	312,07	PHP peso Filipine	52,552
PLN zlot polonez	4,2793	RUB rubla rusească	76,0574
RON leu românesc nou	4,4675	THB baht thailandez	39,956
TRY lira turcească	3,2240	BRL real brazilian	4,0647
AUD dolar australian	1,5060	MXN peso mexican	20,1924
		INR rupie indiană	75,7055

⁽¹⁾ Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIA EUROPEANĂ

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul M.7744 – HeidelbergCement/Italcementi)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2016/C 128/04)

1. La data de 1 aprilie 2016, Comisia a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care întreprinderea HeidelbergCement AG (Germania) dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul asupra întregii întreprinderi Italcementi S.p.A (Italia), prin achiziționare de acțiuni.
2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt: producția de materiale pentru construcții și industria construcțiilor. În special, acestea își desfășoară în principal activitatea în producția de ciment gri și alb, agregate și beton marfă.
3. În urma unei examinări prealabile, Comisia Europeană constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință.
4. Comisia Europeană invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisia Europeană în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei Europene, cu numărul de referință M.7744 – HeidelbergCement/Italcementi, prin fax (+32 22964301), prin e-mail, la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu, sau prin poștă, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice”).

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul M.7998 – Pacific Mezz/Oaktree/Railpool)
Caz care poate face obiectul procedurii simplificate
(Text cu relevanță pentru SEE)
(2016/C 128/05)

1. La data de 4 aprilie 2016, Comisia a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care întreprinderile Pacific Mezz Investco S.à r.l. („Pacific Mezz”, Luxemburg), gestionată de GIC Special Investments Pte Ltd („GICSI”, Singapore), și Oaktree Capital Group, LLC („Oaktree”, SUA), acționând în numele fondurilor sale de investiții și al altor entități, dobândesc, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul în comun asupra întreprinderii OCM Luxembourg EPF III Railpool Topco S.à r.l. („Railpool”, Luxemburg), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Pacific Mezz: holding de investiții gestionat de GICSI, un administrator al unui portofoliu diversificat la nivel mondial de investiții în societăți necotate, capital de risc și fonduri de infrastructură, precum și investiții directe în societăți private;
- în cazul întreprinderii Oaktree: societate de gestionare de investiții alternative la nivel mondial specializată în fonduri de investiții netradiționale;
- în cazul întreprinderii Railpool: închiriere de material rulant pe bază de leasing comercial și servicii auxiliare.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia Europeană constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de analiză a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în comunicare.

4. Comisia Europeană invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisia Europeană în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei Europene, cu numărul de referință M.7998 – Pacific Mezz/Oaktree/Railpool, prin fax (+32 22964301), prin e-mail, la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu, sau prin poștă, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice”).

⁽²⁾ JO C 366, 14.12.2013, p. 5.

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul M.7859 – OMV/EconGas)
Caz care poate face obiectul procedurii simplificate
(Text cu relevanță pentru SEE)
(2016/C 128/06)

1. La data de 4 aprilie 2016, Comisia a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care întreprinderea OMV Gas & Power GmbH (Austria), controlată în ultimă instanță de OMV AG („OMV” din Austria) dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul unic asupra întregii întreprinderi EconGas GmbH („EconGas” din Austria), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul OMV: întreprindere petrolieră și de gaz integrată, activă de-a lungul întregului lanț valoric de țiței și gaze naturale;
- în cazul EconGas: furnizor de gaze naturale activ în amonte, precum și pe diferitele piețe din aval.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia Europeană constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de analiză a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în comunicare.

4. Comisia Europeană invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisia Europeană în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei Europene, cu numărul de referință M.7859 – OMV/EconGas, prin fax (+32 22964301), prin e-mail, la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu, sau prin poștă, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice”).

⁽²⁾ JO C 366, 14.12.2013, p. 5.

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul M.7801 – Wabtec/Faiveley Transport)
(Text cu relevanță pentru SEE)
(2016/C 128/07)

1. La 4 aprilie 2016, Comisia Europeană a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care întreprinderea Westinghouse Air Brake Technologies Corporation („Wabtec”, Statele Unite ale Americii) dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul unic asupra întregii întreprinderi Faiveley Transport S.A. („Faiveley”, Franța), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Wabtec: fabricarea și vânzarea de echipamente feroviare, cum ar fi frânele, compresoarele de aer, produsele pentru frâne cu fricțiune, sistemele de control pozitiv al trenurilor, pantografele, schimbătoarele de căldură, ansamblurile de ferestre și uși și locomotivele pentru trenuri locale, precum și furnizarea de servicii în sectorul feroviar;
- în cazul întreprinderii Faiveley: fabricarea și vânzarea de sisteme de frânare, pantografe și produse conexe, cuple, aparate de tracțiune, unități de generare și tratare a aerului, contoare de energie, captatoare de curent și convertizoare, uși de peron și de acces, porți automate pentru peron, trepte și rampe mobile și uși interioare, precum și prestarea de servicii legate de produsele și sistemele de mai sus.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia Europeană constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință.

4. Comisia Europeană invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisia Europeană în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei Europene, cu numărul de referință M.7801 – Wabtec/Faiveley Transport, prin fax (nr. +32 22964301), prin e-mail, la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu, sau prin poștă, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice”).

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul M.7989 – Griffin/LVS II Lux XX/Redefine/Echo Prime JV)
Caz care poate face obiectul procedurii simplificate
(Text cu relevanță pentru SEE)
(2016/C 128/08)

1. La 5 aprilie 2016, Comisia Europeană a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse, prin care întreprinderile Griffin Topco III SARL („Griffin”, Luxemburg), controlată în ultimă instanță de întreprinderea Oaktree Capital Group LLC („Oaktree”, Statele Unite ale Americii), LVS II Lux XX SARL („LVS II Lux XX”, Luxemburg), o filială deținută în totalitate de un fond de investiții gestionat de Pacific Investment Management Company LLC („PIMCO”, Statele Unite ale Americii) și Redefine Properties Limited („Redefine”, Africa de Sud) dobândesc, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) și al articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul în comun asupra Echo Prime Properties BV („Echo Prime JV”, Polonia) prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Griffin: activități de investiții, inclusiv în active și servicii imobiliare. Griffin aparține întreprinderii Oaktree, o societate de investiții;
- în cazul întreprinderii LVS II Lux XX: activități de investiții, inclusiv în active și servicii imobiliare. LVS II Lux XX este deținută integral de PIMCO, o societate de investiții;
- în cazul întreprinderii Redefine: investiții în active și servicii imobiliare, în principal în Africa de Sud și în Australia;
- în cazul întreprinderii Echo Prime JV: active și servicii imobiliare transferate de la ECHO Investment. ECHO Investment este o asociație în participațiune, controlată în mod indirect în comun de întreprinderile Oaktree și PIMCO.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia Europeană constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de analiză a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în comunicare.

4. Comisia Europeană invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisia Europeană în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei Europene, cu numărul de referință M.7989 – Griffin/LVS II Lux XX/Redefine/Echo Prime JV, prin fax (+32 22964301), prin e-mail, la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu, sau prin poștă, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice”).

⁽²⁾ JO C 366, 14.12.2013, p. 5.

